

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer kedden és pénteken.

Á r a :

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői s kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
íródája, Nagypiaczon.

NEMLERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alku szerint. — Hirdetések fölvetnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

Brassó, február 22.

Örömmel értesültünk, hogy a brassói román kaszinó elhatározta, társalgónk által folyó hó 25-re feledhetetlen vallás és közoktatásügyi miniszterünk b. Eötvös József emlékére a r. kath. templomban rendezendő gyászünnepélyben testületileg részt venni.

A francia-német harc alkalmával a magyar és román nemzet érzelmei és rokonszenve egy és ugyanazon pontban találkoztak. Mindkét nemzet finom tapintattal látta át, hogy a harcoló felek közül melyiknek óhajtandó a győzelem, az emberiség szabadsága érdekében. Együtt remegtek a francziák győzelméért és együtt sujtotta a bánat mindkettőt a dicső nemzet hanyatlásával.

A mit a népek a francia nemzet pillanatnyi elzibbasztása által veszítettek, ki kell pótolniok és kipótolhatják azt — sőt többet is — a magok erején.

A velünk és körülöttünk lakó nemzetek érdekei azonosok, és a fenyegető veszélyek is ugyanazok.

Jelenleg két nagy, hódításnak indult, állam van Európában: orosz és porosz. A veszély, mely ezen, minden ellenkező érdeket letiporni szándékozó államok törekvéseiből ered, mindnyájunkat egyaránt fog sujtani.

Magyarországnak és az azt környező tartományoknak az a feladatuk, hogy mindenek saját önállóságát fenntartva, a veszélyes és bizonytalan jövővel és az óriási ellenségekkel szemben egymással szövetkezzenek.

Hogy Magyarországnak hódítási terve nincsenek és nem is lehetnek, azt mindenki jól tudja. A szomszéd népek önállósága és alkotmányos kormányzása pediglen saját szabadsága érdekében életkérdés rá nézve.

Az említett nemzetek szövetkezése annál égetőbb kérdés, mivel a veszély beálltát jelen körülmények között senki előre nem láthatja.

Tartsuk szemünk előtt az egyszeri ember tanácsát, ki végóráiban fiai számához aránylag vesszőt kötött össze, és az így alkotott

gúzsot kezükbe adta, mondván, hogy törjék el. A gúzs nagyon szíjas volt, és azon mindenik ereje hajótörést szenvedett. Ekkor az öreg a gúzsot szétbontotta és az egyes vesszőket a legkisebb fia is játszva törte szét.

Nagyon jól tudják azt épen ezen népek ellenei, hogy az egyes vesszőkkel könnyen elbánnak; de az egyesült vesszőkből alakult gúzsos megtörik erejük. Ezért kecségtetik az egyik és másik gyermeket, hogy majdan megaranyozzák vesszejét, remélvén, hogy ez által a fink elesábitva, a gúzs nem alakul meg. De vigyázzon az, a ki a hitegetőre figyel, mert a vége az lesz, hogy a csábitó őt magát veri meg az aranyos vesszővel.

Ne higye azt egy kisebb nemzet is, hogy önállóságát egymagára megvédi: tekintsen körül, és nézze meg az óriási ellenségeket, a melyek egyike előtt ma a világ első nemzete a legnagyobb áldozatok mellett is porba dőlt, — és meg fog győződni, hogy csak a hasonló helyzetűek szövetkezése mentheti meg.

Különösen mi magyarok és román atyánkfiai, részint mint egy haza gyermekei, részint mint békés szomszédok, lássuk át, hogy mint a szabadság és alkotmányosság végbástyái egymásra vagyunk utalva. Legyünk egymás iránt nyitlak; mondjuk meg egymásnak őszintén sérelmeinket; ne vegyünk álokokból alkalmat egymás iránti durezáskodásra: mert a sors egy helyre és olyan viszonyok közé teremtett, a melyek közt egymás jóakarata és testvéri szeretetére mulhatlanul szükségünk van.

Ezer éve élünk együtt román atyafiak! Osztottunk ez idő alatt kevés örömben, de sok szenvedésben. Ha életet ígért a gondviselés, együtt kell élnünk ezután is. Működünk egyesített erővel és őszinte jóakarattal; ismerjük fel, hogy sorsunk annyira kapcsolatos, miszerint egyikünk szabadsága és jólléte, valamint elnyomatása és szenvedése a másiké nélkül nem képzelhető.

Midőn elhozzák önök gyászukat az általunk gyászolt nagy szellem hamvaihoz,

engedjék kifejezni azon reménységünket, hogy a jövőben, beláthatlan jövődön át, csakis közös gyásza és közös innepe lesz a magyarnak és románnak.

A magyar képviselőház

16-kán tartott ülésében elfogadott az államszámvevőszék költségvetése, és megkezdődött a vallás és közoktatásügyi miniszteriumának tárgyalása.

Maga a miniszter már előbb bejelentette, hogy a tárgyalásban nem vehet részt, hanem Tanárki államtitkár által képviselteti magát.

Az ezen alkalommal elmondott nézetekből a következőket emeljük ki:

Schwarz Gyula szerint szakítani kell azon gondolattal, miszerint politikai közegeink képesek lennének a törvényt realizálni, s hogy képesek lennének a kebelökből kifolyt iskolaszékekkel tanítókat választani, s azokat kellőleg fizetni, midőn főleg maguk az iskolatanácsosok, községi iskolai székek tagjai nyitlan és hivatalosan panaszkodnak, hogy az iskolai tanács tagjai nem járnak a gyűlésre, midőn bebizonyított tény, hogy legtöbb iskolaszékbe alig jár el más valaki, mint épen azon vallásfelekezeti lelkészek, kik a községi iskolának természetesen ellenfelei és midőn a tanfelügyelők magok panaszkodnak, hogy alig bírnak évnegyedes gyűlést tartani, mert az illető tanácsosok megköszönték ugyan a megválasztást, de azóta feléje sem néznek az iskolaszékeknek.

A népnevelés bajain szerinte úgy lehetne segíteni, ha a magyar állam nem avatkozna a vallásfelekezetek jogaiba, igyekeznék a saját költségén felállítandó községi iskolák vezetését, a mennyire csak lehet, saját vezetésé alá venni. Igaz, hogy az államköltségvetés illető rovata sokkal nagyobb volna és az állami adókból kellene e célra nagyobb összeget fordítani, de másrészt a községek pótdával nem terhelhetnének. Ő reméli, hogy a magyar nemzetnek volna annyi ügyszeretete a közmívelődéshez, hogy egy 8—10—15 milliónyi nemzeti kölcsönt az egész közoktatás reformjára megszavazna, ha ezt a közoktatási miniszter az országgyűléstől kérné.

A tanfelügyelőkre áttérve, kiemeli, hogy ő a tanfelügyelőket elkerülhetlenül szükségesnek tartja. Azonban kívánná, hogy tanfelügyelőknek jövőre alkalmasabb egyének neveztesse ki s nagyon szeretné, ha az új közoktatási miniszter a mostani felügyelők nagyobb részét tömegesen csapná el.

Ivánka Imre közhelyeslés mellett a következő nézetnek ad kifejezést:

Hazánkban két párt van, mely a haladást irta zászlójára. A kormány kívánná előre haladni, de

TÁRCZA.

Az én gyermekkori jó barátom.

(Folytatás.)

De egyszer mégis csuful jártam a requirálással. Egy száz faluba érkeztünk, honnan a lakosságnak nagy része, azt hive, hogy mi burkusok vagyunk, elfutott. A sem volt, kiől valamit kérjünk, hát itt-ott, a hol egy tyukot megcsiphttünk, úgy a hogy tudtuk, megsütöttük s megettük. Én gondoltam magamban: lehetetlen, hogy ezek az emberek, kiknek gazdaságuk olyan jól el van látva, mindent el tudtak volna vinni; kell itt még holmi enni valónak lenni, csak utána kell nézni. Megindultam és kezdetem a házakat jobban szemügyre venni. A csűröket is nagy figyelem alá vettem. A mint így udvarról-udvarra járok, meglátok egy eresz alatt egy nagy hombárt, tudja olyan szuszékot, a melyben gabonát tartanak. Magos volt, olyan mint egy kis ház. Gondoltam, ebben már csak kell hogy legyen valami. Nagy kinnal a puskámmal felemeltem a fedelét, az oldalához támasz-

tottam a puskámat és nagy bajjal bemásztam. Sejtelmem csakugyan nem esalt; a hombárban volt egy derekas szalonna, több pár sonka, egy néhány fazék papirossal bekötve és egy pár pulyka.

Szépen helyet foglaltam a hombár fenekén, a fazakakat kioldottam, egy részében zsir, a másikban szilvaiz volt. Gondoltam, elviszem a szalonnát, a két pulykát meg egy fazék szilvaizet. A szalonnát az egyik sonka helyén a karomba huztam és megkísér tettem kimászni. A mászás közben a hombár megmozdult, födele lecsapódott és én meg voltam fogva mint egy egér. Megkísér tettem mindent, hogy kijöhessenek, de lehetetlen volt, kiabáltam, rugtam a hombár oldalát, hiába minden, megizzadtam a nagy munkában, leültem és pihentem. Egy idő múlva megint hozzá fogtam a dörömbözéshez, nem volt semmi sikere. Késervesen telt az idő szomorú fogságomban. Egyszer hallok egy pár ágyulövést, arra a trombita-riadót, pergett a dob. Puchner a nyakunkon volt. Ujból megkezdtem a döngtetést, mind hasztalan! Hallottam a huszárokat elvágtatni, a gyalogságot dobszóval elhaladni. Helyzetem nagyon kellemetlen volt; a kétségbeesés verejtéke folyt rólam. Egyszerre beszédet hallok a hombár közelében, utezu neki, ujból hozzá

fogok a döngtetés és kiabáláshoz. Most a beszéd a hombár mellett folyt. Vajjon ki az ördög lehet ebben a hombárban — kérdi az egyik hang. Hadd, hogy tánczoljon a szegény pára, most úgy is farsang van, jó helyre szállásolta be magát, ott a szél sem éri. Ismét kiabáltam. A künnlevők nevettek. Jere menjünk, mond az egyik. Megállj — mond a másik — itt egy puska van, még pedig mienk-főle, fekete szij van rajta. Én ismét rimáncódtam. Az egyik hang azt mondja: meg kell nézni, nehogy vagy egy pajtásunk legyen ebben a fránya áristomban. Recsegett a hombárföld s az én fejem nem sokára megjelent a hombár felszínén. Homeri kacaj fogadott. Hát te Puchner elől huzódtál ebbe a kaszamatába? kérdi az egyik. Valószínűleg buvósdit játszik vagy -egy szép százsz leánynyal, mond a másik. Mindkettő fogta a hasát úgy nevetett. A tűz égesse meg ezt az elátkozott egérfogót, ugyan megtréfála, hanem már jó hogy kimenekültem. Itt van sok minden: sonka, szalonna, szilvaiz, pulyka. No hát lökj ki onnan valamit, ne predikálj, mint valami pap a szószékből. Visszaereszkedtem a hombár mélyébe s egy-egy pár sonkát ki löktem a bajtársaknak. A szalonnát felöltöttem a hátamra, mint egy kabátot, a pulykát a válamra

Elsass és Lotharingia.

(Folytatás és vége.)

minthogy a kormánypárt a jelen közjogi helyzet fön- tartása végett heterogen elemekből egyesült, a kormá- ny a retrograd elemeket magától el nem taszit- hatja, azoknak is kénytelen eleget tenni, s így a reformok terén előre nem haladhat. A másik párt, melyhez szóló tartozik, szintén a haladást írta zász- lójára, s azt hiszi, hogy e párt a reformkérdésekben a kormánypárt nagyobb részével, annak szabadelvű elemeivel, a tulajdonképi Deák-párttal, legnagyobb részt egyetért. Nézete szerint tehát üdvös volna, ha a sza- badelvű elemek, különösen a vallás és közoktatási miniszter ressortjába tartozó ügyekre nézve, együtt haladnának. Az új kultuszminisztert kéri, hogy mi- előbb terjessze elő azon törvényjavaslatokat, melyek által a vallásügyi tárca megszűnnék úgy, hogy jövő évben csak a közoktatási tárca szerepeljen alkot- mányunkban.

A folyó hó 17-én tartott ülésben napirenden volt a vallás és közoktatási miniszterium költségvetésének folytatása. P. Szathmáry Károly egyebek közt így szólt:

A tanügy fejlődésében nagy akadályul hozatik föl a felekezeti féltékenység, mely izgatásokból származik. De a kormánynak a nevelés fontos ügye tekintetéből el kell háritani minden akadályt, legyen az Debreczenben, Esztergomban vagy Balázsfalván. Ismeretes dolog, hogy midőn a nemzet mindenféle iskolákat akar állítani, négytizedrészben épen az ugy- nevezett nemzetiségek által lakott helységeken kell állítania azokat. Már most azt gondolni, és azzal izgatni, hogy azon iskolák felállításával magyarokká akarják nevelni a nemzetiségi ifjakat, vagyis jobban mondva, miután a nemzeti nyelv törvény által bizto- sítva van, ott a mellett a magyar nyelv és történelem is tanítatik s ez által hazafiakká neveltetnek, és ezt izgatásnak mondani el nem ismerhetem. A nemzet méltán megvárja, ha már minden tagját iskolában ne- veltetni akarja, hogy e nevelés a haza szellemében történjék s fiai, bármilyen nyelvűek legyenek, hű haza- fiakká képeztesse.

Tanári Gedeon államtitkár Schwartz kép- viselőnek azon indítványára, hogy a mostani tanfel- ügyelők nagyobb része bocsáttassék el, következőket felel: A 41 felügyelő közül 22 az ugynevezett szak férfiak közül, 19 pedig az ugynevezett táblalabirák közül való. Ez utóbbiak közül is akadtak, kik jele- sen töltik be állásukat, az előbbieket közül is a kik gyöngéek. Általában legbajosabb a kormánynak a kellő embereket megtalálni, s ilyeneket folyvást lámpással keres.

Körmeny az oktatási törvények végre nem hajtása miatt vádolta a kormányt. Az államtitkár e vádat visszautasítja; különben is a végrehajtás már nem a miniszteriumot illeti. Példaképen hozza föl Nagyvárad városát, hol a hatóság nemcsak összeírta a tanköteles gyermekeket, de 200-at ruhával is el- látott, hogy iskolába járhasanak.

Folyó hó 18-ikán is a vallás és közoktatási miniszterium költségvetésének tárgyalása foly és a kért összegek megszavaztattak. Ugyanezen ülésben nyújtott be

Irányi Dániel képviselő egy 82 aláírással ellátott kérelmet nyújt be, melyben kérik a képv- selőház a kormány útján más semleges hatalmakkal együtt oda működni, hogy Franciaország a békekötés által meg ne aláztassék.

akasztottam, egy fazék szilvaizet magam elibe vettem s avval megindultunk.

A csapatok a falu szélén már fel voltak állítva. A mint századomhoz közeledek, körüle fognak a fiuk, egy része a szalonnát faragta le hátamról, a másik meg a szilvaizet markolta a fazékból. Ugy bemázolták az orczáikat, hogy nem győztek egymáson ne- vetni. A pulykát letettem a kerítés mellé.

Három óráig tartott az ütközet Puchnerrel. Meg- szalasztottuk a vén labancot. A faluba visszatérve, néztem a pulykák után, de már gazdájuk akadott volt. A hombárt nagy elővigyázattal még egyszer meg látogattam és a maradékot anektáltam.

Rövid időn annyira javult az én Jancsim lába, hogy elszánta magát a felkelésre. Készítettünk ketten egy ócska kefeseprűnyélből mankót, és felkelt. Pár nap mulva elhatároztuk, hogy egyet sétálunk. Elő- kérte a bornyuját és ki vett belőle egy új atillát. Ekkor láttuk, hogy a mi Jancsink valóságos őrmester.

Kisétáltunk a piacra, sokan megállították a se- besült honvédet, kérdezősködtek tőle; sokan meg is dicsérték, úgy hogy egészen büszke voltam az én sebesültemre.

Több napokon folytattuk a sétát és kedélyes

A lotharingiai herczegok, (kik közül a Guisek, mint a katolikus párt fejei és az akkori Francia uralkodóház rokonai, a Bertalan éjjelen nevüket oly ocsmányul megörökítették,) mindnyájan a Francia király hűbérnökei voltak; a család azonban még a XVI szá- zadban szakadt két ágra Antal és Claudius fivérek által, kik közül Antal a most uralkodó osztrák csá- szári és magyar királyi családnak férfi ágon ősapja volt, míg Claudius ivadéka 1825. évben trón nélkül multak ki Lotharingi-Elboeuf-Harcourt-Amagnacban.

Midőn Leszczynski Stanislo (Stanislaw I.) len- gyel király 1734. jun. 27-én másod ízben kénytele- nítettet III. Ágoston ellenkirály elől áruhában hazá- jából előbb Marienwerder utóbb Königsbergbe mene- kiülni, — utóbbi helyen való tartózkodása alatt köt- tetett meg az 1735-diki bécsi béke, melynek erejénél fogva Leszczynski Stanislaw (a lengyel népnél még is Leszek czarny) a lengyel királyi és lithvániai nagy- herczegi czimeket megtartván, életfogytiglani birtokul kapta Lotharingiát és Bart azon kikötéssel, hogy ezen herczegségek az ő halála után végkép a francia koronára szálljanak; — Lotharingia és Bar herczege Ferenc István, (később mint I. Ferenc német csá- szár,) Mária Theresia császárné és magyar királyné férje kárpótlásul cserébe Toscanában akkor uralkodott Medicis család utolsó ivadéka Giovanni Gastoné 1737, évben bekövetkezett kimultával jött fogantatba.

Stanislaw lengyel exkirály ruhája kandalló tűz által meggyulván a sebek folytán 1766. évben kimult, s így jutott Lotharingia — melynek lakosai már rég nem beszélnek németül, melynek városai és falvai csaknem mind francia hangzásu neveket visel- nek, — végkép és közvetlen a francia kormány alá; — de a népet akkor se kérdezték midőn ezen cserevásár Bécsben megkötöttet. Vajjon most meg- kérdezik-e?

Mily jogkövetkezetességből esatoltathatnak vissza Németországhoz ezen,fejedelmek által áruba bocsát- tatott tartományok?

A fenn elősorolt tények megfontolása után, va- lamint az alig mult évekre visszapiillantva, mondhatni, hogy éppen azon joggal és éppen úgy mint Schles- wig-Holstein, persze eltekintve attól, hogy ezen her- czegségek mindig a német szövetséghez tartoztak, minél fogva az anektálhatási jog- képződés még mentegethető lenne, ámbár ismét a történelem nyílt lapjai mutatják, hogy Schleswiget a Gottorp család 1720 az északi háboru befejeztével engedte át Dáni- ának, és Holsteint is Gottorp Péter herczeg, ki mint III. Péter lépett a muszka czárok trónjára és fia Pál czár által lett a mostani Gottorp-Romanoff uralkodó ház ősapjává, — adta át 1773-ban IV. Keresztély dán királynak cserében Oldenburg és Delmenhorstért.

És bizony bizony valamint ezen herczegségek an- nexiójánál a porosz az oroszlanyrészt magának tar- totta, úgy fog a jelen esetben is, a biblia olvasásába merülve, s frigyársairól megfedekezve, Isten kegyel- méből csak önmagának osztani.

Denevér.

V i d é k.

S.-Szt.-György, febr. 18. A sepsiszéki tanítóegylet közgyűlése, jelen febr. hó 6. napjára lévén kintűzve, a tanítók nagy számmal s valóban meleg érdekeltség

életet, úgy hogy már azt gondoltam, az másként nem is lehet. De csakhamar megváltoztak a körülmények. Hirt hoztak Jancsinak, hogy az öreg Bem Vizaknáról Szelindekre vonult és készül Piskilhez nagy csatára. Jancsi elkomorlyodott; mindegyre nézte sebit, meg- kisértette mankó nélkül járni, és végül kinyilatkoz- tatta, hogy neki el kell menni.

Az orvos nem helyeselte, hogy sebesült lábával utnak induljon; mi meg mindnyájan kértük, hogy maradjon. Az anyám puskáját elzárta, csak hogy el ne menjen.

Egy este nagyon hosszasan tartott beszéddel. Az öregek már el is aludtak volt; végre kirukkol: ha én igazán szeretem őtd, hát lopjam ki a puská- ját, mert neki minden áron el kell menni; bátyámat is óhajta látni, aztán ő ott volt minden csatában, és mivel a lába jobbacskán van, ott kell hogy legyen újból. Olyan szépen kért, hogy nem állhattam ellent. A puskát kiloptam; átadtam. Nagyon megköszönte; mondotta, most már látja, hogy én őt szeretem.

Elbucsuztunk egymástól; reggel Jancsinak hült helye volt.

(Folytatása következik.)

és ügybuzgalomtól áthatottan jelentek meg a helybeli ref. tanoda egyik osztályában, hol mint a nevelésügy közharcosai, egymást barátságos kézszerítással üd- vözölve, foglalának helyet s keblüket az e téreni viszontalálkozás édes öröme tölté be.

A közgyűlés, melyről tudósításom végén óhaj- tok pár sorban megemlékezni, igen szép rend és éber figyelem között folyt le.

Szomoruan lepte meg azonban a nagyméltóságú m. kir. vallás és közoktatási miniszter, báró Eötvös József ő excellentiájának jelen hó 2-án történt halála s hogy a közhaza ezen nagy halottja iránti hő ér- zelmének, a maga igénytelen bár, de a társadalomban nem kis fontosságú helyzeténél fogva, méltó kifejezést adjon; a valódi tudós és felemelkedett szellemű költőnek, a bölcs és igaz keblü honatyának, a nevelésügy tapintatos és fáradhatlan munkássága, buzgó aposto- lának, az érdemeiben századok mulva is élő nagy férfi, báró Eötvös József ő excellentiájának halála feletti részvétét és mély fájdalmát jegyzőkönyvileg nyilvánítá és örökíté meg.

Béke lengjen sírja fölött s dicsőült szelleme legyen a haza minden közügyeiben híven küzdőkkel.

És most legyen szabad a közgyűlés tárgyát és eredményét igen röviden megemlítenem.

Ez alkalommal Bene Ferencz illyefalvi, Berki József és Nagy Kálmán helybeli tanítók tartottak értekezleti felolvasást, még pedig:

a) Mi ok indítá a pogány magyarokat Euró- pában a keretyén vallás felvételére.

b) Mi okozta Attila birodalmának szétbon- tását, és

c) Mi ok indítá őseinket, hogy a Volga melletti hazájukat elhagyják.

Mindhárom értekező tagtársunk dolgozata igen jól sikerültnek találtatván, a közgyűlés jegyzőkönyvileg köszönetet mondott ezen szives fáradság és buzgóság tanúsításáért s egyszersmint felkérte, hogy dolgozatai- kat az egylet alakítandó könyvtára javára átadják.

Adja isten, hogy egyletünk könyvtára, a kilá- tásban levő nagyobb művek mellett, sok ily buzgó tagtársak jeles munkáival gyarapíttassék!

Benedek Samu, tanító.

S.-Szt.-György, febr. 18. S.-Szt.-György város- sának központi bizottmányi gyűlése, Tóth Vilmos ő nagyméltóságának m. kir. belügyminiszterre lett ki- neveztetéséről örömmel értesülvén, ő excellentiájához, mint egyszersmind diszpolgárához, ebbeli örömeben szerencsekívánó feliratot intézett.

Siker koronázza az új miniszter lépteit!

Egy bizottmányi tag.

Külföld.

Az oroszok viszonyai svédországi és ázsiai szom- szédjaikhoz nincsenek oly szilárd békealapra fektetve, mint gondólnók. Így a „Narodni Listy“ f. hó 16-ki 46-ik számában egy szentpétervári levelező írja, hogy Oroszország keleti határain Ázsiában a mongolok fenyegető állást kezdenek elfoglalni Oroszország irá- nyában. A mongolok az európai általános hadkötele- zettségg hallatára szintén kezdenek hadilag szervez- kedni és most a legújabb tudósítások szerint az orosz határokon, Kijachta és Majmacsin közelében, hol az orosz thea kereskedés a kiachtaikkal összpontosul, hadilag szervezett mongol csapatok gyülekeznek. To- vábbá az arali tónál sem biztos az oroszok állása. Végül közli a levelező, hogy az orosz hadügy- miniszterium nagy tevékenységet fejt ki Kerts erődítése körül, hová szakadat- lanul Odessán át a legvastagabb öblü ágyuk szállíttatnak, s ha ily tevékenységet tovább is ki fog fejteni a haderő szervezése körül, Oroszország a tavaszig minden eventualásokra készen fog állani.

A krakói „Kraj“ f. hó 37. száma a stock- holmi levelezője az oroszok elleni nagy de- monstrációkról tesz jelentést, melyek Finn- landra is ki vannak terjedve. Valamint Helsingforban, egy a többi városokban is, a nép tömegekben az utcán járva danolt és kiáltott: Élyen Svédország! Éljen a független Lengyelország! Le a czárral!

Továbbá közli a levelező, hogy a legnagyobb befolyású svéd lapok nyíltan beismerik, hogy a svédek és a poroszok között szövetség létezik, mely Orosz- ország ellen irányozva van.

Bécs, febr. 18. A „N. fr. Pr.“ sürgönyököt hoz Bordeauxból, melyek jelentik: A tegnapi nemz. gyűlésben volt Gambetta legelőször jelen és a szélső baloldalon foglalt helyet. A város úgy az ülés tar- tama alatt, mint utána, teljesen nyugodt volt. A lapok Dufaures indítványának elfogadása fölött teljes meg- elégedésüket fejezik ki, kivéve a „Siècle“-t, mely Gambetta álláspontját képviseli. Thiers tegnap, a bé- keprogramm fejtegetése alkalmával, mondá: a béke

nekem absolute szükségesnek látszik, s nem kétke-dem benne, hogy az alkudozások tisztességes felté-telek alapján lehetségessé válják.

A francia nemzetgyűlés ülése febr. 16-án. Toul, Pfalzburg, Bitsch és más városoknak kifejeztetett azon elismerés, melyben a nemzetgyűlés részéről Elsass és Lotharingia népessége részesült. Egy követ panaszt emel azon zajos tüntetésekért, melyek Viktor Hugo kilépése alkalmával fordultak elő, s követeli a quästorok azonnali megválasztását.

Garibaldi a bordeauxi nemzetgyűlés első ülésében képviselői állomásától lemondván, midőn az ülés végével kijött s Esquiros, Dordone s más két tiszt társaságában kocsiába ült a nép hangos jelen-zéssel fogadta. Erre a tábornok felállott a kocsiában s így szólt: Mindig meg tudtam különböztetni a papi Franciaországot a republikánustól, mely utóbbit fiui készséggel siettem jelenleg is védelmezni. Éljen a köztársaság! Franciaország. Erre a tömeg: Éljen Garibaldi kiáltással felelt. — Ugyanekkor, azaz e hó 13-án a következő sorokat intézte Garibaldi a fran-czia hadügyérhez: Miután a védelmi kormány a vos-gesi hadak főparancsnokságával megtisztelt s én kül-detésemet befejeztem tartom, ezennel beadom le-mondásomat. Üdvözlöm önt. — Erre a francia kormány következőleg válaszolt: „Tábornok! A hadügyér kö-zölte velünk önnek levelét, melyben a vosgesi hadak főparancsnokságáról lemond. Elfogadván e lemondást, kötelessége a kormánynak köszönetét fejezni ki ön-nek az ország nevében. Franciaország, tábornok ur, nem fogja feledni, hogy ön dicsően harszott fiaival együtt területének védelméért. Fogadja szíves üdvöz-letünket. Jules Simon, Arago, Peletan, Garnier-Pages, Lefő hadügyér.

Garibaldi 13-án este Marseillebe indult, hon-nan Caprerába szándékozik. Midőn Bordeauxba ér-kezett volt, a következő levelet intézte barátaihoz: „Az én programom következő: 1) A köztársaságra, becsületos emberekből álló kormányra fogok szavaz-ni, mint a mely egyedül képes meggátolni, hogy az országban fél esztendő múlva lázadás ne törjön ki; 2) békefeltételekül követelem a háboru kitörése előtti status quot, a hadiköltségek azonban okvetlenül meg kell téríteniök azon uszályhordozóknak, kik a háboru mellett voltak, különösen pedig az imperiálistáknak és a papoknak, kik a népet a háboru mellett szavazni bujtogatták; a hadikárpótlás összegét pedig a sem-leges hatalmak határozzák meg.

Bordeaux, febr. 18. Keller nyilatkozata a tegnapi gyűlésben megrázó hatást szült, sok képvise-lőnek könybe lábadtak szemei. A nyilatkozat gya-korlati eredménye az volt, miszerint valószínűleg új-ból fel fognak szólíttatni a semleges hatalmak a békealkudozásoknál interventióra.

Bordeaux, febr. 17. (A nemzetgyűlés ülésé-ből.) Keller képviselő egy a Haut-Rhin, Bas-Rhin, Meurthe és Moselle departement képviselői által allá-irt nyilatkozatot ad be azon kérelemmel, hogy azt a nemzetgyűlés figyelembe vegye. A nyilatkozatban mondatik: A nemzetgyűlés, Franciaország és Európa, a melyeknek a poroszok főnhéjazó színjátéka szemekik előtt van, nem fognak teljesíteni, és nem engedhetik, hogy teljesüljön oly cselekmény, melynek következése Elsass és Lotharingiának Franciaországtól elszakítá-sa lenne. Mi francziák vagyunk és azok fogunk örök-re maradni, jó s rossz napokban egyaránt; mi akkor véruinkkel, mi honfiai odaadásunkkal pecsételtük meg a kötetést, mely bennünket Franciaországgal egyesít, midőn annyi megpróbáltatás után is rendületlen még hűségünk a közös haza iránt. Franciaország nem adhatja föl jogát azok iránt, akik nem akarnak tőle elválni! Az általános szavazás utján alakított nemzet-gyűlés nem lehet részessé azon kívánások teljesítésé-ben, melyek egy egész népesség nemzetiségét sem-misítenék meg. S amint a nemzetgyűlés nem enged-heti meg ezt, szintugy Európa sem; Európa sem lehet Poroszország zinkossává ezen merényletben; az nem lehet, hogy a néppel mint valamint élettelen földdel bánjanak. Béke terület-átengedés alapján nem lehet tartós béke, — legfőlebb csak időleges fegyverszünet lehet az, amely után szükségképp új háboru kell, hogy következzen. — Ami bennünket elsassiakat és lotha-ringiaikat illet, mi készek vagyunk a háboru újra kezdeni, s e szerint előre semmisnek és érvénytelen-nek tartunk minden olyan egyezményt, szavazatot vagy plebiszcitet, melynek célja Elsassnak és Lo-tharingiának elszakítása az anyaországtól lenne. Mi proklamáljuk a világ előtt azon jogunkat, hogy Fran-cziaországgal egyesülve maradassunk; mi kötelessé-günknek tartjuk védelmezni becsületünket, védelmezni méltóságunkat.

Ezen nyilatkozat fölolvása után Keller arra kéri képviselőtársait; hogy a brutális erőszaknak a mo-rális hatalommal szegüljenek ellen és hogy Elsassnak s Lotharingiának az anyaországtól elszakíthatlan vol-tát proklamálják. — „Mi kezeinket nyújtjuk önök

felé — végzi szónok, — ne vonják el önök sem tőlünk a magukét.”

A kamara ezután közfölkialtással kimondja az e tárgy fölötti vita sürgős voltát. Rochefort kívánja, hogy e nyilatkozat haladéktalanul az osztályokhoz utasíttassék. A kamara többsége az osztályokhoz való utasítás holnapra halasztása mellett van. Thiers sze-rint az a kérdés, vajjon a kamarának a választók kötelező mandátumot és utasítást adnak-e, vagy ön-tartatik számára a tárgyalásszabadsága. Ő (Thiers) szíve mélyéből osztja Keller nézeteit, azonban ilyen szomorú viszonyok között, kell, hogy a kamarát elha-tározásában csak az vezesse; hogy mi felel meg a saját méltóságának, ő szerinte a tárgyalás elhalasztása több lenne mint czéltalan, az valóságos gyerekség lenne. Nem holnap, de rögtön meg kell vizsgálni e dolgot és itélni abban. Nem szabad, hogy a kamara a kormány háta mögé buvjék, a mely intézkedni fog, de kell, hogy a kamara jogainak és felelősségének teljes tudatában maga határozzon, hogy megtudjuk végre, mit akarunk. „A mi engem illet — végzi Thiers szavait — egész életemet a hazának szenteltem, s kész vagyok minden törökvésemet, egész odaadáso-mat ezután is annak szentelni. Azonban szükséges, hogy a kamara határozzon e kérdésben. — Oszljunk rögtön osztályokra, s a nélkül, hogy 24 óráig idő-z-nénk, mondjuk ki, mit akarunk.”

Az elnök ezután fölteszi a kérdést, mire a ka-mara elhatározza, hogy rögtön az osztályokba vonul vissza. Az ülés felfüggesztetik.

Az ülés újból megnyitván, a bizottságnak Keller javaslata fölötti jelentése olvastatik föl. — A jelentés a legmelegebb rokonszenvet nyilvánítja ki Elsass és Lotharingia iránt, és tudomásul veszi az in-dítványt, azt egyszersmind azon egyénekhez utasítván, a kik meg fognak bizatni a poroszokkal való alku-dozással.

Erre a kamara Thierst bizza meg a teljes kor-mány hatalommal.

London, febr. 17. (Az alsóház üléséből.) En-field kijelenti, hogy a kormány nem kapott tudósítást a poroszoknak netán Párison keresztül szándékolt dia-dalmi átvonulásáról, s ezért a kormány ez ügyben lépést sem tett. Enfield nem tartja ajálatosnak a poroszok ilyenét eljárását. — Enfield kijelenti továbbá: Azon híreket, melyek egy Orosz- és Poroszország közötti szövetségről szólnak, a külügyi hivatal nem tekinti hivatalos tudósításoknak.

Herbert egy nyilatkozik, hogy a kormánynak kötelessége a semleges hatalmakkal egyetemben oda-hatni, hogy mérsékletes békefeltételek eszközöltesse-nek ki Franciaország számára. Tiltakozik a francia terület minden megosonkítása ellen.

Sir Robert Peel elítéli a kormány politiká-ját, mint mely nem egyéb, mint szántszándékos izo-lálás, a melynek más vége nem lehet, mint hogy Anglia Európa szemeiben lealáztatik. Kijelenti egy-szersmind, hogy a jelen kormány a külföldön teljesen népszerűtlen.

Legujabb.

Bécs, febr. 18. A „Volksfr.“ Rauscher bibornok egy levelét teszi közzé, mely mondja: A concilium által határozottá emelt csalhatatlansági dogma minden katolikusk-nak kötelességévé teszi, hogy ha a pápa a hit, vagy erkölesi törvényekre vonatkozó valamely tant bocsát ki, azt mint hitigaz-ságot ismerje el.

Bécs, febr. 19. Pedro brasiliai császárt a nyár folytán Bécsbe várják. — Herbst holnap interpellálni fogja a reichsrathban az elnököt a képviselőháznak a koronához intézett két felirata végett s aztán indít-ványozni fogja, hogy a császár az alkot-mányra eskettessék meg. Az alkotmány-pártiak további lépései attól fognak függni, elfogadja-e a kormány az indítványt, s fel-veszi-e azt Hohenwarth programbeszédébe.

Bécs, febr. 19. Brüsselből távirják, hogy Párisból odaérkezett utazók szerint a francia fővárosban a vörösek nem rég itmét zavarogtak a városház előtt. — Több bordeauxi lap követeli, hogy a francia kor-mány székhelye ezután állandóan Párison kívül legyen.

Páris, febr. 18. A „Vérité“ írja, mi-szerint az összes párisi lapok valószínűnek tartják a poroszok bevonulását. A nemzet-örök több zászlóalja már is felszólíttatott, hogy történeit adják be, mit a lefegyverzés kezdetének tekintenek. Bismarck a „La

Presse“ szerint legközelebb közölte Favre-val a békefeltételeket.

Bordeaux, febr. 19. Spanyolország és Portugália elismerte a Thiers elnöksége alatt megalakult francia kormányt.

Bordeaux, febr. 18. Közvetlen a nemzetgyűlés szavazása után Ausztria-, An-gol- és Olaszország követői Thiershez mentek illető kormányaik részéről az új francia kormány elismerését jelentendők.

London, febr. 18. Az alsóház mai ülésében Gladstone hosszas vita után sür-geti Herbertet, hogy javaslatát vonja vissza, melynek elvetése rossz benyomást gyako-rolna; reméli továbbá, hogy a béke igaz-ságos, méltányos feltételek mellett létre jön, holott a béke összeférhetlen feltételek mellett a háborunak csak megújítását vonná maga után. — Németország nagylelkű politikája jobb volna Franciaországra, Európa és Németországra nézve. Gladstone mondja ezután: Azt véli, hogy a hadakozó felek egyike sem óhajtja Angolország beavatko-zását a béketárgyalásokba; csak akkor, ha Francia- és Németország nézetei kiengesztelhetlenek lennének, alkalmazhatná An-golország jó szolgálatait. Herbert visszavonta javaslatát.

Berlin, febr. 18. Eulenburg gr. belügyér a békekötés után azonnal Elsass helytar-tójául fog kineveztetni.

Berlin, febr. 18. A „Nordd. Allg. Z.“ mondja: egy orléansi hg. eshetőleges elnök-sége két okból nem kívánatos: egyrésztől az alig felállított statusforma ismétli felfor-gatásának magvát hordaná magában, más-résztől pedig lehetetlenné tenné a kibékülést Francia- és Németország között, miután az Orléansok esküdt ellenségei a né-meteknek.

A „Nemere“ eredeti táviratai.

Feladatott Pesten 23-án d. u. 6 órakor.
Erkezett d. u. 7 óra 30 perczkor.

Bécsnél a jég megindult, min-den veszedelem el van háritva. — Bécsi miniszterium programja ellen a csehek is protestálnak. — Fegyverszünet vasárnap estig ki-terjesztetett. — Ujabb hir szerint a német császár márczius 2-dikán Versaillesből egyenest visszatér Németországba.

V e g y e s.

(Magyar színészet Brassóban.) Kapeso-latban lapunk 4-dik számában közöltt színházi tudó-sításunkkal biztos értesülés folytán tudatjuk, hogy színigazgató Györfly Antal ur, ki társulatával már huzamosb idő óta Maros-Vásárhelyt ad sikeres előadásokat, jövő hó április közepén, husvét hetében, átjön Brassóba, hol két hónapon át fog előadásokat tartani. Szinigazgató Györfly ur ez idő alatt husz előadásra bérletet szándékszik nyitni, még pedig oly kedvező feltételek mellett, melyek minden lelkes szín-műbarátnak elismerésre méltó előnyöket nyújtanak. Ugyanis egy emeleti és földszinti körszéknek ára husz előadásra csak 10 frt, csupán tiz előadásra 6 frt; egy emeleti és földszinti körszéknek husz előadásra 8 frt, csupán tiz előadásra 5 frt. Ezen kedvező bérletfizetések pedig oly módon lesznek sza-bályozva, hogy a bérleti összeg első fele a 2-dik bérleti előadás, a másik fele a 12-dik bérleti előadás után fog befizettetni. (Egy bérletre két személy is fizethet elő). Mint halljuk, jelenleg Györfly Antal ur egy igen jól szervezett népszínmű, dráma és ope-rette társulat felett rendelkezik, melyet ha hozzánk is elhoz ugy szívesen látott vendégünk leend.

(Idegen földön porladozó vértanúink) hamvainak hazaszállítása ügyében szólal fel Hőke La-jos a „Hon“-ban. Indítványozza, hogy az akadémia bizottságot küldjön Konstantinápolyba s onnan Rá-

kőzi, Zrínyi Ilona, Tököl s ha még feltalálhatók: Beresényi, Eszterházi, Forgách stb. hamvait és feliratos sírköveit hozassák haza. Az elhozandott kőtáblák helyett más, alkalmas feliratu, kőtáblákat hagyván. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona koporsói s kőtáblái állittassanak fel a kassai templomban, mint e célra hazánkban legszebb mauzoleumban, azért is, mert a Rákócziak felsőmagyarországi működésének középpontja Kassa volt. Beresényi Ungvárott, a többiek az illető családoknak adatnának át. Tököl koporsója s táblája pedig, nőha végrendeletében csak általában fejezi ki óhaját, hogy Magyar- vagy Erdélyország valamely szabad királyi városa lutheranus templomában temettessék el és zászló tűzessék fölé. Erre nézve Eperjes evangélikus templomát jelöli ki Hőke, mert e városért Tököl sokat tett, s barátjai közül sokan Caraffa által itt szenvedtek mártírhalált. A zászlót Sáros megye hölgyei elkészítendik. Zrínyi Ilona sírjáról pedig főrangú hölgyeink gondoskodjanak. Az indítvány megérdemli, hogy a kiható körök komolyan foglalkozzanak vele, mert mint a felszólaló helyesen mondja: a nemzet, midőn ily halottjait megtiszteli, önmagát tiszteli meg.

(Valami dr. Julius Lang), ki azelőtt egy klerikális lapot szerkesztett Pozsonyban, most ugyanott „Die deutsche Wacht an der Donau“ című lapot indított meg, melynek minden oldala vörös-fehér-fekete szegélyzettel van körülvéve. Vannak benne dicsversek a németekre, az új császárra, s örvendező versek Páris elesére. Programjában azt mondja, hogy német s egyuttal osztrák-magyar érdekekben kíván munkálkodni, de hozzá teszi, hogy német szellemet, német érzelmét, német kulturát stb. fog terjeszteni sz.

István koronája országában is. Ha a pozsonyiaknak nincsen Lipótmezejük, mért nem küldik ezt az urat Budára. (Ellenőr.)

A francia sebesültek javára adakoztak szerkesztőségünknel:

Benedek Áron	1 ft.	— kr.
Id. Vadadi Ferencz	1	—
Veszprémi József	1	—
Török Károlyné	1	—
Molnár János	1	—
Ujhegyi Béláné	1	—
Forray Dániel Turno-Magarelláról	12	ezüst huszas.
Gujás István	1	—
Forray József	1 1/2	—
Hermann Sámuel	4 1/2	—
Vengane József	12	—
Fazakas András	1	—
Komán Gergely	2	—
Bendik Ferencz	2	—
Theil József	3	—
Cinne Rosália	3	—
Bortsa Mihály Bácsfaluból	—	40 kr.
Baczoni Borbára	—	40
Bortsa Ida	—	20
Bortsa Berta	—	10
Bortsa Mihály	—	10
Bortsa Ilka	—	10
Pünkösti János	—	50
Benedek Kata	—	50
Pál András	—	30
Szujás András	—	20

Uj gyonó ifjak	—	30
Benedek Jánosné	1	—
Fejér S. János	1	—
Thót József	—	20
Serfósz Pál	—	40
Kontyos Mihály	—	20
Pap János	—	20
Jakob István	—	10
Jonás Mihály	—	30
Jonás Mihály	—	5
Buda István	—	20
Gödri Mihály	—	40
Gödri Mihály ifj.	—	30
Köpe Éva	—	20
Tatrangi Éva	—	15
Gödri Ilona	—	20
Veres Borcsa Istv.	—	40
Összesen	14 ft.	40 kr.

és 42 ezüst huszas.
Eddigi adakozások a 14. szám szerint 205 ft. 13 kr.
Összesen 229 ft. 53 1/2 kr.
42 ezüst huszas és egy 50 ftról szóló urbéri papiros.

Bécsi börze febr. 23-án.		Brassói pénzáruk f. 23-án.	
Pénznekem.		Pénznekem.	
Arany	5. 84	Arany	5. 90
Napoleon'd'or	9. 89	Napoleon'd'or	9. 94
Ezüst	121. 25	Magyar 20 franc	9. 94
Magyar földteherm.	77. —	Ezüst huszas	— 42
Erdélyi	75. —	Tallér	2. 40
Banati	77. —	Török lira	11. 34

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Kenyeres Adolf.

Alkalmazást nyer

egy megálapodott években levő nőszemély

(42) **Kulcsárnő.** 2—0

Bővőbb felvilágosítást ad a szerkesztőség.

A brassói magyar kaszinó

könyvtára folyó hó 25-én megnyitattik.

Könyvek kivehetők minden szeredán és szombaton déli 12 órától 1 óráig.

43 1—0 **Az igazgató.**

Fehér mell-szörp

Mayer G. A. W. gyarából.

Az egyedüli szer mell-fájdalom, hosszas rekedtség és a tüdő elnyájkódása ellen, a mely mindenki által legjótékonyabb hatással használtatott. Ezen szörp már az első használat alkalmával láthatólag előnyös hat, különösen görcsös köhögésekben, számarhurutban a torokingert és legnyakasabb köhögéseket, a száraz betegségbeni köhögést sőt a vérhányást is biztosan megszünteti.

Pagliano-szörp

Pagliano Hieronimus, florenzi gyógytanártól.

Egész Európában elismert minden belbajokban páratlan házi szer, melynek sok ezren köszönik visszanyert egészségüket, ezen szer kitűnőségéről több száz bizonyítvány kezeskedik.

Mindkét páratlan gyógyszer csak is

Mailat J. P.

a „Strucz madárhoz“ címzett kereskedésében található Brassóban. 1—0

Fűszer és anyag árucikkek

a legkitűnőbb minőségben és

jutányos áron.

Alólírtnak nagyszerűleg ellátott, Brassóban a Nagypiaczon a „fehér ludhoz“ címzett fűszer-, anyag- és csemege-kereskedésében kaphatók mindennemű kül- és belföldi sajtok. Sózott, marinírozott, szárazított és füstölt halak. Candirozott gyümölcsök. Bonbonsok és más édességek. A legkitűnőbb fajta bel- és külföldi borok eredeti palackokban. Déli gyümölcsök. Muszka és chinai thea. Valódi rum és arrak. Különböző fajta kávé és cukor.

Festet és fehér gyapott-fonal a legnagyobb választékban.

Minden fűszer és anyag árucikkek nagyban és kicsinyben is kaphatók.

(40) 4—0 **Duschoiu János.**

PAP FERENCZ nádszék- és bútorgyártó.

Figyelmébe ajánlja a t. cz. közönségnek jó és oltsó nádszék, foutele, kanape, pione és több fából való szabatorait.

Megrendeléseket elfogad, és a távolabb vidékre is gyorsan kieszközöl. Kívánatra mintakártyákat bérmentesen küld.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Gyára és raktára vagyon Brassóban, a Nagypiaczon 326. szám alatt a Remenyik-féle házban a rendőrség (22) mellett. 12—0

Műszerraktár.

Alólírt ajánlja a t. cz. közönségnek nagyszerű saját gyártmányú műszerraktárát, a melyben mindenemű ács-, asztalos-, kádár- és kerekének szükséges műszerek a legnagyobb daraboktól a legkisebbekig a legkitűnőbb minőségben és legnagyobb választékban jutányos áron kaphatók.

Megrendelésre készíti a jelenleg annyira kedvelt télen nyáron használható tartós és szép

(25) **ablakredőket** 7—0

(Jalousien), a melyek felhuzva, leeresztve és kitémasztva minden szobának díszére szolgálnak és nyáron a szobát kitűnő hivesen tartják, csinososságra, könnyűségre, tartósságra és olcsóságra pedig, minden eddig ismert ablakredőket felülmúlnak.

Egy □ lábnak ára 50 kr. o. é.

Nagyszerű koporsó- és halotti ruha-raktárában saját gyarában készített koporsók minden nagyságban,

az egyszerűtől a legdíszesebb kiállításig, valamint a legelső kül- és belföldi gyárokban készült halotti öltözetek és más halotti díszítmények a legnagyobb választékban és igen jutányos áron kaphatók.

Egyszermind ajánlja a nagyérdemű közönségnek kitűnő szépségű külföldi, szárazított

virágbokrétáit,

valamint halotti díszítményül készített koszorúit, horgonyait és keresztjeit.

Járosi János.

Lakása és raktára Nagytuczában, 519. sz. a. van.

(21) **Dr. Miller** 7—0

moha-növény nedve.

Több orvosi tekintélyek és magányok bizonyítványai által mint elismert hatású szer a légeső és tüdő hurutos taghártlya bántalmaiban. Nehéz szinte mellrepszító köhögéseknél, több évekig tartott rekedtségnél, göresős köhögésnél és a gyermekeknek előforduló számarhurutnál, kitüntetésben részesült.

Ezen szer még kezdődő tüdővész ellen is a legkitűnőbb sikerrel használtatott.

Egy eredeti tégely ára használati utasítással együtt 50 kr. o. é.

Található: Brassóban gyógyszerész Jekelius Ferdinándnál, Duschoiu J. kereskedésében, Kugler Ede Ó-Brassói gyógyszerárában és J. Miller halpiaczi kereskedésében, Csikszereedán Leicht F., Décs Kremer J., Fogaras Megay J., Gyergyó-Szt.-Miklós Fröhlich E., N.-Szebenben Sill M., Hosszafaluban Jekelius A., Kézdi-Vásárhelytt Lukács F., Kolozsvártt Dr. Hinz Gy. és Binder H., Nagyenyeden Horváth F., S.-S.-Györgyön Benkő és Csutak, Földvártt Folbert F. gyógyszerárakban.

Az előpataki hajtó pezsgő-porok

magokban foglalják a híres előpataki gyógyforrások oldó vegyalkat részeit és ezen ásványvizek gyógyhatását fokozott mértékben bírják.

Különösen kitűnő hatása van e porok használatának a gyomorhurutban, gyomorgyöngeségben, étvágytalanságban, gyomorpufladásban, emésztési gyöngeségben, gyomorgörcsben, zahában (tulságos gyomorsavany), vagy is az ugynevezett mellégésben; továbbá máj- és lépdaganatban, az epe rendetlen el- és kiválasztásában, epedugulás-sűrűség és epekövek ellen és az ezen állapotokból származó makacs sárgaságban, ugy nemkülönben a test akármely szervének elnyájkódásában, nehéz lélekzés és szivdobogásban; a belek zsongtalanságban (erőtlenység) a szélkórban, altesti vérpangásban, kezdődő vízkórban, különösen pedig az aranyérbben, a vese hughyólyag és hughycső hurutjaiban, vese- és hughykövek képződése ellen, az anyaméh idült takarjában és daganatában, fehérfolyásban, méhvezéskrei hajlamban, szedülésben, fő- és mellhezi vértorlódásban, makacs csuklásban, rásztkórban és méhszenyben (hypochondria és hysteria).

E porok nélkülözhető teszik az ingerlő hatású drasztikus hashajtó szereket. Hatásuk biztos, szelid és fájdalommentes, mivel alkatrészei gyengén oldó, hűsítő és csilapító természetűek; ugyanazért huzomosabb ideig is veszély nélkül használhatók, - miről a bel és külföld több orvosi és tudományos tekintélyei és számos beteget elismerő nyilatkozatokat küldöttek be.

Ára egy 12 adagot tartalmazó doboznak használati utasítással 1 ft. o. é.

Kaphatók e porok minden jelesb gyógyszerárban és minden jelentékenyebb ásvány és fűszerkereskedésben.

Főraktár és szétküldési iroda Brassóban Száva Gerőnek a „koronához“ címzett gyógyszerárában.

(1) 7—0